

[Rimstad.]

anvendes som støtte til realkrediten, må anses for særdeles sandsynligt. Derfor bekymrer det os ikke lidt, når den højtærede finansminister i slutningen af sin fremsættelse af de her foreliggende 5 lovforslag anfører, at præmieobligationslånet, der vil komme i stand i henhold til forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer, sammen med afgifterne fra de øvrige lovforslag i givet fald kan anvendes til støtte for obligationsmarkedet. Bemærkningen kræver en kommentar, som nødvendigvis må være et led i den forklaring, der stadig mangler om måden, hvorpå det enormt store kasseoverskud på 1.200 mill. kr. skal disponeres. Jeg tror, den højtærede minister vil gøre klogt i at komme med denne forklaring eller forsikring meget hurtigt, for i modsat fald kan man tænke sig, at de synkende Galluptal for socialdemokratiet vil øge deres tempo nedad.

Jeg vil komme med endnu en bemærkning om det kasseoverskud, disse afgifter skal garantere. Man kan have forskellige meninger om en sådan overbudgettering. Inden for vort parti mener vi, at den er alt for stor, men vi har for nogle uger siden hørt det ærede medlem hr. Westerby på dramatisk vis fremstille kasseoverskuddet som retningsplanken for den danske økonomi. Lad det her være sagt og understreget, at overbudgetterings virkning under alle omstændigheder er helt afhængig af, hvorledes man disponerer kasseoverskuddet. For vort vedkommende har vi ikke så stor tillid til den socialistiske regering og den socialistiske finansminister, at vi tør betro dem disse mange penge.

Om de enkelte lovforslag i den her foreliggende tredje kaskade af afgifter skal jeg i øvrigt kun sige ganske få ting.

Lovforslaget om afgift ved ejerskifte af brugte motorkøretøjer forekommer dårligt gennemtænkt. Vi ved alle sammen, at to biler af samme mærke og i samme aldersklasse kan have højst forskellig brugsværdi. Hvorfor skal afgiften på sådanne vogne da være den samme? Jo, det skal den, fordi den højtærede finansminister ikke kan finde nogen anden administrerbar måde at opkræve denne meget kunstige skat på. Det er derfor, den vil komme til at virke vilkårligt og uretfærdigt; men når det er

tilfældet, er det et ringe forslag, der ikke bør nyde fremme.

Til ændringerne i toldloven er der allerede givet så mange kommentarer, at jeg skal indskrænke mig til at gentage, at denne ejendommelige form for at føre aktiv handelspolitik — og det er jo det, forslaget i udlandet vil blive opfattet som — næppe kan bringe os positive resultater. Det meget aggressive fællesmarked vil finde frem til retorsioner af den ene eller den anden art, og i England vil man erindre sig den danske forargelse over den britiske 15 pct.s told i vinter og trække på skulderen ad den mangel på konsekvens og seriøsitet, der præger vore egne handlinger.

Om parfumeafgiften skal det siges, at en branche, hvis varegrupper belægges med en afgift på 40 pct., der ikke kan begrundes ud fra andre formål end de rent fiskale, rammes unødvendig hårdt. En beskatning som denne, der er overordentlig vanskelig at afskaffe igen, er i særlig grad udtryk for den mangel på ideer, der karakteriserer disse nye afgiftsbyrder, som næppe vil forsvinde, når og hvis en merværdiafgift indføres.

Også forslaget om den midlertidige forhøjelse af afgiften på lotteri- og tipsgevinster er en uheldig tanke. Så længe de meget store totalisatorgevinster går fri for enhver beskatning — de er jo kun underkastet almindelig indtægtsbeskatning uden mulighed for kontrol — virker en forhøjelse af afgiften dér, hvor kontrol er mulig, som en forskelsbehandling, der ikke er egnet til at skabe respekt om regeringens dispositioner.

Hvad endelig forslaget om et nyt præmieobligationslån — det sjette i rækken — angår, er jeg helt uenig med den højtærede finansminister i hans antagelse af, at præmieobligationerne appellerer til andre kredse i befolkningen, end tilfældet er for de almindelige obligationers vedkommende. Den tid er for længst forbi, da befolkningen opfattede præmieobligationerne som et lotteri i lighed med klasselotteriet. Man har nu overalt konstateret, at chancen for gevinst er uhyre meget mindre ved præmieobligationerne end ved lotterisedlerne, og når obligationerne derfor stadig har en vis, omend faldende tiltrækning, skyldes det antagelig, at staten gennem dem har etableret en